

**Scientia Salvatis, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

95. Fer. 5. Christus vetans se defendi, Magister Patientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](#)

156 Feria 4. Dom. 3. Quadrag.

oblatus est, quia ipse voluit. 3. Quia habet potentiam in illam: si enim voluisset, plus quam 12. legionibus Angelorum eam reiecisset, neque ipsa unquam Christum vinculis, flagris, spinis, clavis, cruce, lancea invaseret. Resignabo horam mortis meæ in potentiam, scientiam, & voluntatem Dei.

Conf. 3. Quantus fuerit in D. IESU apparetus patiendi pro nobis: quidquid enim totum tenebrarum potestas contra eum machinans est, totum simul sumptum horam tantum vocat: quomodo ergo passio mea mihi quadam aeternitas appareat, & chaos impermeabilis?

MEDITATIO XCV.

Feria. 5. Domin. 3. Quadrag.

Christus vetans se defendi, Magister Patientie.

A spiciam Dominum Patientie Magistrum: cum enim vincere patientiam inauditum, tam novæ artis magistro & exemplo fuit opus Deo. Petam agnoscere modum gerendi me in adversis.

Conf. 1. Christum D. refutantem Petrum non secundum scientiam: quia temerarium: periculo enim exposuit & se, & Christum, quamvis haec Petrus non consideraverit, affectu abductus, itaque sequentibus cum rationibus reiicit,

I. Coll.

1. Consilia mala non sunt acceptanda, quale fuit Petri ab injusto : quia non licet privatâ auctoritate contra ministros Iustitiæ agere damno suo: *Omnis enim qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Concludā ego hinc, nolle me unquam gladio ferire legem, ut contra eam agam, vel contra Superiores.

2. Ab impossibili : ubi enim non est spes salutis, non est facienda defensio : hic spes nulla est, quia voluntas Dei obsistit: *Calicem quem dedit mihi Pater, non vobis ut bibam illum?* Ioan. 18. Hæc sola verba deberent mihi esse mater omnis Patientiæ. Méne ut Deus Pater melius habeat, quam Filium suum ? filia medici infirma, quod ignorata quæ sibi profutura essent, nihil à Patre petit, ne in Patrem peccet : qui si venam aperiat, multumque sanguinis emittat, illa vultu ad Patrem flexo submissè dieit : Multum me Pater amat, cuius tota sum. Sic ocnli mei semper ad Dominum, etiam dum calicem amarum porrigit : quia amoris est.

3. Ab impertinenti: An putas, quia non possum rogare Patrem meum, &c. *Superflui erat, ut, qui nolebat præsidio Angelicarum virtutum jurari, vellet se unius discipuli oppositione defendi,* ait D. Leo ser. 6. de Pass. D. Egóne qui majora propter Deum reliqui, mundum totum, ut minora non deseram?

4. A præ.

158 Feria 6. Dom. 3. Quadrag.

4. A præjudicio prophetiæ: Quomodo ergo implebuntur scripturae, quia sic oportet, fieri? Matth. 25. talia oportet evenire. Quod scripturis debeo, soliam, præsertim Passionis Dominicæ, ut SS. ejus affectibus implear, et subiçiar: Calicem à Patre præparatum accipiam: nam & hoc modo implebuntur Scripturæ, si etiam minora propter Deum feram, si in omnibus justificationibus exercear, descendendo ad omnem inspirationem Dei: Quia sic oportet fieri. Ideo Patientia Domini in Malleo vulnerata est, ait Tertull. de Pat.

MEDITATIO XCVI.

Feria 6. Dom. 3. Quadrag.

De Fuga Discipulorum, fuga adolescentis, captivazione Christi.

A Spiciam D. IESVM ab omnibus derelictum, manus in vincula porrigentem, Petam declinare fugam Discipulorum, amare fugam adolescentis, & vincula Christi.

Cons. I. Quomodo tunc relicto eo omnes fugerunt, non quando manus injectæ in JESVM, sed quando tantum dixerat: Hec est hora nostra. Proh! ad quam pudendam fugam timor impulit Apostolos! itane Dominus, Pater, Magister, & Dux meus, omnèque bonus meum derelinquitur, fugiunt infelices arma inimicorum, sed non effugiunt stimulū,